

16-08-2014

ఉదయము మురళి

జింశాంతి

“బాప్పుడాడా”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - పవిత్రము కాకుండా మీరు వాహన్ వెళ్లేరు. అందువలన తండ్రిని స్ఫృతి చేసి ఆత్మ రూపి బ్యాటిలిని చార్ట్ చేసుకోండి. స్వభావికముగా పవిత్రులు కండి.”

ప్రశ్న:- ఇంటికి వెళ్లే ముందు పిల్లలైన మీకు బాబూ ఏ విషయమును నేర్చిస్తారు?

సమా :- పిల్లలారా, ఇంటికి వెళ్లే ముందు జీవించి యుండి కూడా మరణించాలి. అందువలన బాబూ మీకు మొదటి నుండి దేహ స్ఫృతి నుండి భిస్టముగా వెళ్లే అభ్యాసము చేస్తారు అనగా మరణించడము నేర్చిస్తారు. పైకి వెళ్లడము అనగా మరణించడము. వెళ్లడము మరియు రావడము. ఈ జ్ఞానము మీకిప్పడు లభించినది. ఆత్మలమైన మనము పై నుండి ఈ శరీరము ద్వారా విషా చేయుటకు వచ్చామని మీకు తెలుసు. మనము వాస్తువానికి అక్కడ నివసించేవారము. ఇప్పుడు అక్కడికే వాహన్ వెళ్లాలి.

జింశాంతి. మిమ్ములను మీరు ఆత్మగా భావించి తండ్రిని తలంపు చేయుటలో కష్టమేట్లి లేదు, అగిపిఱాదు. దీనినే సహజమైన స్ఫృతి అని అంటారు. మొట్టమొదట స్వయంమును ఆత్మగా భావించాలి. ఆత్మనే శరీరమును ధారణ చేసి విషాను అభిసయిస్తుంది. సంస్కారము కూడా ఆత్మలోనే ఉంటుంది. ఆత్మ స్వతంత్రముగా ఉంటుంది. తండ్రి చెప్పున్నారు - స్వయంమును ఆత్మగా భావించి తండ్రినేన నన్న స్ఫృతి చేయండి. ఈ జ్ఞానము మీకిప్పడే లభిస్తుంది. తర్వాత లభించదు. మీలక్కడ శాంతిగా కూర్చున్న విషయము ప్రపంచములోని వాలటి తెలియదు. దీనిని స్వభావికమైన లేక సహజమైన శాంతి అని అంటారు. ఆత్మలమైన మనము పై నుండి ఈ శరీరము ద్వారా విషా చేయుటకు వచ్చాము. ఆత్మలమైన మనము మొదట అక్కడ నివసించేవారము. బుట్టలో ఈ జ్ఞానముంది. ఇందులో పరయోగము మాటీటి లేదు. చాలా సహజమైనది. ఆత్మలమైన మనమిప్పడు ఇంటికి వెళ్లాలి. కాని పవిత్రముగా తయారు కాకుండా వెళ్లేము. పవిత్రముగా అగుటకు పరమాత్మడైన తండ్రిని స్ఫృతి చేయాలి. స్ఫృతి చేస్తూ - చేస్తూ విషాలు సమాప్తమైపోతాయి. కష్టమైన విషయమేట్లి లేదు. మీరు నడుస్తున్నప్పడు కూడా తండ్రి స్ఫృతిలో ఉండడి. ఇప్పుడే స్ఫృతి ద్వారా పవిత్రముగా కాగలరు. అక్కడి పవిత్ర ప్రపంచము. ఆ విషయ ప్రపంచములో ఈ జ్ఞానమేట్లి అవసరముండదు. ఎందుకంటే అక్కడ ఏ వికర్ఢులూ జరగవు. ఇక్కడ స్ఫృతి చేయట ద్వారా వికర్ఢులను వినాశనము చేయాలి. ఇక్కడ నడుచుకున్న విధముగానే అక్కడ కూడా మీరు సహజముగా నడుచుకుంటారు. తర్వాత కొల్పి - కొల్పి క్రిందకు బిగుతారు. అక్కడ కూడా ఈ అభ్యాసము చేసే అవసరము లేదు. ఇప్పుడే అభ్యాసము చేయాలి. బ్యాటిలిని ఇప్పుడు చార్ట్ చేసుకోండి. తర్వాత నెమ్మటి-నెమ్మటిగా బ్యాటిలి డిస్ట్రిబ్యూటర్ కావలసిందే. బ్యాటిలిని చార్ట్ చేసుకునే జ్ఞానము మీకు ఇప్పుడు ఒక్కసాల మాత్రమే లభిస్తుంది. సత్తోప్రధానముగా ఉన్నవారు తమోప్రధానముగా తయారగుటకు ఎంత సమయము పట్టుంది! ప్రారంభము నుండి ఎంతో కొంత బ్యాటిలిలో చార్ట్ తగ్గుతూ ఉంటుంది. మూలవతినములో ఆత్మలే ఉంటాయి, శరీరముండదు. కనుక బ్యాటిలిలో చార్ట్ తక్కువ అయ్యే మాటీ లేదు. మోటరు వెళ్లునప్పడే బ్యాటిలి తక్కువవుతూ ఉంటుంది. మోటరు నిలబడి ఉంటే బ్యాటిలి నడవదు అనగా ఖర్చు కాదు. మోటరు వెళ్లునప్పడు బ్యాటిలి కూడా వసి చేయుట ప్రారంభమువుతుంది. మోటరులో అయితే బ్యాటిలి చార్ట్ అవుతూ ఉంటుంది. కానీ మీ బ్యాటిలి ఒకేసాల ఈ సమయములో మాత్రమే చార్ట్ అవుతుంది. మీరు ఈ శరీరము

ద్వారా పని చేస్తూ ఉన్నప్పుడు బ్యాటులీ లొట్టి - లొట్టిగా తగ్గుతూ ఉంటుంది. ఎవరినైతే సరాప్పత్తులు ప్పుతి చేస్తున్నారో, వారు మనందలకి పరమహిత అని మొదటి తెలియజేయాలి. ఓ భగవంతుడా! అని అంటారు కదా. వారు తండ్రి. మనము పిల్లలము. ఇక్కడ పిల్లలైన మీకు బ్యాటులీని ఎలా చార్జ్ చేసుకోవాలో తెలియజేస్తారు. భలే తిరుగుతూ విషాలస్తూ ఉండండి. కాని తండ్రిని ప్పుతి చేస్తూ ఉంటే సతోప్రధానముగా అవుతారు. ఓ విషయమైనా అర్థము కాకవెళ్తే అడగవచ్చు. చాలా సహజము. 5 వేల సంవత్సరముల తర్వాత మన బ్యాటులీ డిస్ట్రిబ్యూషన్ అయివెళ్తుంది. తండ్రి వచ్చి అందరి బ్యాటులీని చార్జ్ చేస్తారు. వినాశ సమయములో అందరూ ఈశ్వరుని ప్పుతి చేస్తారు. వరదలొచ్చినప్పుడు భత్కులైనవారు భగవంతుడినే ప్పుతి చేస్తారు. కాని ఆ సమయములో వాలకి భగవంతుడు గుర్తుకు రాడు. బంధు మిత్రులు, ధనము, ఆస్తి గుర్తుకు వస్తాయి. ఓ భగవంతుడా! అని పిలుస్తారు, కాని అటి నోటింగ్ చెప్పడము వరకే. భగవంతుడు మనందలకి తండ్రి, మనము వాలి పిల్లలము. ఇది వాలకి తెలియనే తెలియదు. వాలకి సర్వవ్యాపి అనే ఉల్లా జ్ఞానము లభిస్తుంది. తండ్రి వచ్చి సుల్మా(కరెక్ట్) జ్ఞానమును ఇస్తారు. భక్తి విభాగమే వేరుగా ఉంది. భక్తిలో ఎదురుచెఱ్చలు తింటూ ఉంటారు. బ్రహ్మరాత్రి అంటే బ్రాహ్మణుల రాత్రి. బ్రహ్మ పగలే బ్రాహ్మణుల పగలు. శూద్రుల పగలు, శూద్రుల రాత్రి అని అనరు. ఈ రఘస్తుమును తండ్రి వచ్చి తెలియజేస్తున్నారు. ఇది బేహద్ రాత్రి లేక బేహద్ పగలు. మీరు ఇప్పుడు పగలులోకి వెళ్తారు, రాత్రి పూర్తవుతుంది. ఈ వాక్యాలు శాస్త్రాలలో ఉన్నాయి. బ్రహ్మ పగలు, బ్రహ్మ రాత్రి అని అంటారు. కానీ టినిసి గులంబి తెలియదు. మీ బుధ్మ బేహద్ వైపుకు వెళ్తాంది. మీరు దేవతల గులంబి కూడా, విష్ణు పగలు, విష్ణు రాత్రి అని అంటారు. ఎందుకొనగా విష్ణువుకు మలయి బ్రహ్మకు ఉన్న సంబంధమును కూడా తెలియజేయబడుతుంది. త్రిమూల్తి యొక్క కర్తృవ్యమేశిటో అనేటి ఎవరికి తెలియదు. వారైతే భగవంతుడినే కూర్కొవతారము, మత్స్యవతారములో లేక జనన-మరణ చక్రములోకి తీసుకెళ్లారు. రాధా-కృష్ణులు మొదలైనవారు కూడా మానవులే. కాని ధైతిగుణములు కలిగినవారు. మీరిప్పుడు ఆ విధముగా తయారహ్వాలి. మరుసటి జిన్నలో దేవతలుగా అవుతారు. 84 జన్మల లెక్కాచారము ఇప్పుడు పూర్తి అయినది. మరలా పునరావృతవౌతుంది. ఈ సిద్ధం మీకిప్పుడు లభిస్తున్నది.

తండ్రి తెలియజేస్తున్నారు - మధురాతి మధురమైన పిల్లలారా! - స్వయమును ఆత్మ అని నిశ్చయించుకోండి. మనము పాత్రధారులమని కూడా చెవ్వారు కదా. కాని ఆత్మలమైన మనము పై నుండి వచ్చినామో తెలియదు. స్వయమును దేవధారులమనే భావిస్తారు. ఆత్మలమైన మనము పై నుండి వస్తాము మరలా ఎప్పుడు వెళ్తాము? పైకి వెళ్తడము అంటే మరణించడము. శలీరమును వదలిపెట్టడము, మరణించాలని ఎవరు అనుకుంటారు? ఇక్కడ మీకు తండ్రి మీ ఈ శలీరమును మరచివాణితూ వాండి అని చెప్పిన్నారు. జీవించి ఉండి మరణించట(జీతేజీ మర్నా) మీకు నేర్చిస్తారు. టినిసి ఇతరులెవ్వరూ నేర్చిలేరు. మీరు ఇంటికి వెళ్లటకే ఇక్కడికి వచ్చారు. ఇంటికి ఎలా వెళ్లాలి అనే ఈ జ్ఞానము మీకు ఇప్పుడు మాత్రమే లభిస్తుంది. ఈ మృత్ము లోకములో మీకిటి అంతిమ జన్మ సత్కయుగమును అమరలోకమని అంటారు. మనము త్వరత్వరగా వెళ్లాలని ఇప్పుడు మీ బుధ్మలో ఉన్నది. మొట్టమొదట ముక్కిధామమైన ఇంటికి వెళ్లవలసి ఉంది. ఈ శలీరమునే వస్తుమును ఇక్కడే వదలి పెట్టాలి. తర్వాత ఆత్మ ఇంటికి వెళ్లపెళ్తుంది. హద్దు నాటకము పూర్తి కగానే పాత్రధారులు ఒక విధముగా త్రామా వస్తోలను వదలి ముందు వేసుకున్న

ఇంటి వస్తుములనే ధరిస్తారో అదే విధముగా మీరు కూడా ఇప్పుడు శరీరమును వదిలి వెళ్లాలి. సత్కయుగములో అయితే దేవతలు కొఱ్చిమందే ఉంటారు. ఇక్కడైతే లెక్కలేనంతమంది మానవులు ఉన్నారు. అక్కడ ఆట సనాతన దేవిదేవతా ధర్మమైక్కటే ఉంటుంది. ఇప్పుడైతే స్వయమును హిందువులు అని చెప్పుకుంటారు. తమ శ్రేష్ఠమైన ధర్మము - కర్తృమును మరచివెచ్చయారు. అందుకే దుఃఖితులయ్యారు. సత్కయుగములో మీరు శ్రేష్ఠమైన ధర్మకర్తములను ఆచరిస్తాండేవారు. కలియుగములో ఇప్పుడు ధర్మజీవులుగా ఉన్నారు. మనమేలా పడివెచ్చయినామో బుట్టలోకి వస్తుంది. మరిప్పుడు బేహాద్ తండ్రి పలచయమునిస్తారు. బేహాద్ తండ్రి వచ్చి క్రొత్త ప్రపంచమైన స్వభమును రచిస్తారు. 'మహ్నాభవ' అని అంటారు. అట గీతలోని పదమే. సహజ రాజయోగము యొక్క జ్ఞానమునకు భగవట్టిత అను వేరు పెట్టిబడింది. ఇది మీ పారశాల. పిల్లలు వచ్చి చదువుకుంటారు. దీనిని మన బాబా పారశాల అని అంటారు. ఏ పిల్లల తండ్రి అయినా ప్రిస్టిపర్లగా ఉంటే ఆ పిల్లలు, మా నాన్నగాల కళాశాలలో చదువుకుంటున్నామని చెప్పారు. వాలి తల్లి కూడా ప్రిస్టిపార్లగా ఉంటే, మా అమ్మ-నాన్నల ఇద్దరూ ప్రిస్టిపాలుగా ఉన్నారని అంటారు. ఇద్దరూ చదివిస్తారు. మా అమ్మ-నాన్నల కళాశాల అని అంటారు. మీరు మా మమ్మ-బాబాల పారశాల అని అంటారు. ఇరువురూ చదివిస్తారు. ఇరువురూ ఈ ఆత్మిక కాలేజీ లేక యూనివర్సిటీసి (విశ్వవిద్యాలయము) తెలిచారు. ఇద్దరూ కలిసి చదివిస్తారు. బ్రంష దత్తు తీసుకున్నారు కదా. ఇది చాలా రఘస్వయుక్తమైన జ్ఞాన విషయాలు. తండ్రి క్రొత్త విషయాలేటి తెలియచేయడము లేదు. వీటిని కల్పితము కూడా తెలియజేశారు. అవను, రోజురోజుకు గుహ్యముగా అవుతూ విషితుంది. ఇది అపారమైన జ్ఞానము. ఆత్మ జ్ఞానము గులంది ఇప్పుడు మీకు ఎలా లభిస్తున్నదీ చూడండి. ఇంత చిన్న ఆత్మలో 84 జిష్టల పొత్తు ఇమిడి ఉంది. అట ఎప్పుడూ వినాశనము కాదు. ఆత్మ అవినాశిగా ఉంటుంది. కావున అందులోని పొత్తు కూడా అవినాశిగా ఉంటుంది. ఆత్మయే చెవుల ద్వారా వింటుంది. శరీరముంటే పొత్తు ఉంటుంది. శరీరము నుండి ఆత్మ వేదైనప్పుడు జివాబు లభించదు. ఇప్పుడు తండ్రి - పిల్లలారా! మీరు వాపస్ ఇంటికి వచ్చివాలి. ఈ పురుషిత్తము యుగము వచ్చినప్పుడే వాపస్ వెళ్లవలసి వస్తుందని చెప్పిన్నారు. ఇందుకు ముఖ్యముగా పవిత్రముగా ఉండాలి. శాంతిధామములో అయితే ఆత్మలు పవిత్రముగా ఆత్మలే ఉంటాయి. శాంతిధామము మరియు సుఖధామము రెండూ పవిత్రమైనధామాలే. శాంతిధామములో శరీరమే ఉండదు. ఆత్మ పవిత్రమైనది. అక్కడ బ్యాటులీ డిస్ట్రిబ్యూటరీ కాదు. ఇక్కడ శరీరమును ధారణ చేయుట ద్వారా మోటరు పని చేస్తుంది. మోటరు ఆగి ఉంటే పెట్టిలు ఏ మాత్రము తగ్గివెచ్చదు. ఇప్పుడు మీ ఆత్మ జీతోతీ యొక్క వెలుగు చాలా తక్కువైపిచియింది. పూల్తిగా ఆలవిచ్చదు. ఎవరైనా మరణిస్తే దీపము వెలిగిస్తారు. అట ఆలవిషకుండా చూసుకుంటారు. ఆత్మ జీతోతీ ఎప్పటికే ఆలవిచ్చదు. అట అవినాశి. ఈ విషయములన్నీ తండ్రి కూర్చోని తెలియజేస్తున్నారు. మీరు చాలా మధురమైన పిల్లలని, మీరందరూ కామ-చిత్త పైన కూర్చోని కాలివెచ్చి భప్పుమైవెచ్చయారని తండ్రికి తెలుసు. నేను మరలా కీలని మేల్కొల్పుతాను. పూల్తి తమోప్రధానముగా మృతులుగా అయివెచ్చయారు. తండ్రిని గులంది తెలియనే తెలియదు. మానవులు దేసికి పసికి రాకుండా ఉన్నారు. మానవుని మట్టి శరీరము దేసికి పసికి రాదు. గొప్ప వ్యక్తుల మట్టి పసికి వచ్చి, వేదల మట్టి పసికిరాదని కాదు. ఎవరిదైనా సరే మట్టి మట్టిలో కలిసివిషితుంది. కొందరు కాలుస్తారు. కొందరు త్తశాసనములో పొత్తి పెడతారు. పారసీలు గోతీ పై పెట్టిస్తారు. తర్వాత పచ్చి ఆ మాంసమును తినేస్తుంది.

తర్వాత ఎముకలు గొతిలో పడిపెంతాయి. తర్వాత అషైనా పనికి వస్తాయి. ప్రపంచములో ఎంతో మంచి మానవులు చనిపోతారు. ఇష్టుడు మీ అంతట మీరే శరీరమును వదలేయాలి. మీలక్కడకు శరీరమును వదలేసి ఇంటికి వెళ్ళటకు అనగా మరణించుటకే వచ్చారు. జీవస్తుక్కి వెళ్తమని మీరు సంతోషంగా వెళ్తారు.

ఎవరు ఏ పాత్ర చేశారో, చివలి వరకు అదే పాత్ర చేస్తారు. తండ్రి పురుషార్థమును చేయిస్తూ ఉంటారు. సాక్షిగా చూస్తూ ఉంటారు. ఇది అర్థము చేసుకోవలసిన విషయము. ఇందులో భయపడే అవసరము లేదు. మనము స్ఫోరమునకు వెళ్తటకు పురుషార్థము చేసి శరీరమును మనమే వదలివేస్తాము. తండ్రినే ష్టుతి చేస్తూ ఉండాలి. దాని వలన అంతమతి నీ గతి (అంతమతి నీ గతి)గా తయారవుతుంది. త్రువు ఇందులోనే ఉంది. ప్రతి చదువులోనూ కష్టముంది. భగవంతుడు వచ్చి చబించవలసి వస్తుంది. ఈ చదువు చాలా గొప్పగా ఉంటుంది. ఇందులో దైవిగుణములు కూడా కావాలి. ఈ లక్ష్మీ-నారాయణుల వలె తయారు కావాలి. మీరు సత్తయుగములో ఉండేవారు. మీరు సత్తయుగములో మరలా దేవీదేవతలుగా తయారగుటకు వచ్చారు. లక్ష్మము, ఉధీశ్వరము ఎంత సహజంగా ఉంది. త్రిమూల్తా దిత్తములో చాలా స్వప్తముగా ఉంది. బ్రహ్మ-విష్ణు-శంకరుల దిత్తాలు లేకపోతే మనమెలా తెలియజేయగలము. బ్రహ్మ నుండి విష్ణువు, విష్ణువు నుండి బ్రహ్మ, బ్రహ్మకు 8 భూజములు, 100 భూజములు చూపిస్తారు. ఎందుకంటే బ్రహ్మకు ఎంతమంచి పిల్లలున్నారు! కావున వారు ఆ విధముగా దిత్తాన్ని తయారు చేశారు. మానవులెవ్వరూ ఇన్ని భూజాలు కలిగి ఉండరు. రావణుసికున్న 10 తలలకు కూడా అర్థముంది. ఈ విధముగా ఏ మనుష్యులూ ఉండరు. తండ్రి వచ్చి వీచిని తెలియజేశారు, మానవులకైతే కిమీ తెలియదు. ఇది కూడా ఆట. ఇది ఎష్టుటీ నుండి ప్రారంభమైనదో ఎవలకీ తెలియదు. పారంపర్యము అని అనేస్తారు. అరే! అది కూడా ఎష్టుటీ నుండి? కావున మధురాతి మధురమైన పిల్లలకు తండ్రి చదువును నేల్చిస్తున్నారు. వారు టీచరుగా, గురువుగా కూడా ఉన్నారు. మరి పిల్లలకు ఎంత ఖుపీ ఉండాలి!

ఈ ముఖజియం మొదలైన వాటిని ఎవలి ఆదేశముల(డైరక్షన్) ప్రకారము తెరుస్తారు? ఇక్కడ తల్లి, తండ్రి మరియు పిల్లలు మాత్రమే ఉన్నారు. చాలా మంచి పిల్లలున్నారు. డైరక్షన్ అనుసారముగా తెరుస్తూ ఉంటారు. మీరు రథము ద్వారా భగవానువాచ అని అంటారు కదా. కావున రథము ద్వారా మాకు భగవంతుని సాక్షాత్కారము చేయించండి అని అడుగుతారు. అరే, మీకు ఆత్మ సాక్షాత్కారమయిందా? ఇంత చిన్న జిందువును ఎలా సాక్షాత్కారము చేసుకుంటారు? చేసుకోలేదు. అసలు దాని అవసరమే లేదు. మొదట ఆత్మ గులించి తెలుసుకోవలసి ఉంటుంది. ఆత్మ భూకుటి మధ్య ఉంటుంది. టీని ఆధారముతోనే ఇంత పెద్ద శరీరము నడుస్తున్నది. ఇష్టుడు మీ వద్ద ప్రకాశ కిలిటమూ లేదు. రత్నజడిత కిలిటమూ లేదు. రెండు కిలిటములను ప్రాణి చేసుకొనుటకు మీరు మరలా పురుషార్థము చేస్తున్నారు. కల్ప-కల్పము మీరు తండ్రి ద్వారా వారసత్వము తీసుకుంటారు. ఇంతకు ముందు ఎష్టుడైనా కలుసుకున్నారా? అని బాబా అడుగుతారు. అవును బాబా కల్ప-కల్పమూ కలుస్తూ వచ్చామని అంటారు. ఎందుకు? ఈ లక్ష్మీ-నారాయణుల వలె తయారగుటకు. అందరూ ఈ విషయమునే చెప్పారు. తండ్రి చెప్పిన్నారు - మంచిది. శుభము పలికారు. ఇష్టుడు పురుషార్థము చేయిండి. అందరూ నరుల నుండి నారాయణులుగా కారు. ప్రజలు కూడా కావాలి కదా! సత్తానారాయణుని కథ కూడా ఉంది. వారు కథను విశిష్టిస్తారు. కాని బుట్టిలో కిమీ ఉండదు. అది

శాంతిధామమని, నిరాకార ప్రపంచమని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. అక్కడ నుండి సుఖధామానికి వెళ్తారు. సుఖధామానికి తీసుకెళ్లేవారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. ఇష్టుడు తిలగి ఇంటికి వెళ్తామని అందలకి తెలియచేయండి. ఆత్మను అశలీల అయిన తండ్రియే ఇంటికి తీసుకెళ్తారు. ఇష్టుడు తండ్రి వచ్చారు. వాలసి గులంబి ఎవ్వలకి తెలియదు. నేను ఎవల తనువులో వచ్చానో వాల గులంబి కూడా తెలియదని తండ్రి అంటున్నారు. రథము కూడా ఉంది కదా. ప్రతి ఒక్కల రథములోనూ ఆత్మ ప్రవేశిస్తుంది. ఆత్మ అందలకి భూకుటి మద్దత్తులో ఉంటుంది. తండ్రి వచ్చి భూకుటి మద్దత్తులో కూర్చుంటారు. చాలా సహజముగా తెలియజ్ఞులు పంచితపాఠమనులు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. తండ్రి పిల్లలందరూ సమానమైనవారు. ప్రతి ఒక్కలకి తమ-తమ వొత్తులున్నాయి. ఇందులో ఎవరూ ఓఽిక్కము చేసుకోలేరు. అచ్చా!

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్పాదారాల శ్రీయస్మతులు మరియు

గుణమార్ఘంగా ఆత్మక పిల్లలకు ఆత్మక తండ్రి నమస్త.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారాము

1. ఈ శలీరమనే వస్తుము పై మమత్తమును తొలగించి జీవిస్తా మరణించాలి. అనగా తమ వొత్త లిత్తు చారమునంతా సమాప్తము చేసుకోవాలి.
2. డబల్ కలిటధారులుగా తయారగుటకు కష్టపడి చదవాలి. దైవిగుణాలను ధారణ చేయాలి. లక్ష్మిమునుసారముగా, హథమైన మాటల అనుసారముగా పురుషార్థము చేయాలి.

వర్దానము : - “దృఢతా శక్తి ద్వారా సఫలతను గ్రాషి చేసుకొను

త్రికాలదర్శి ఆసన్నధారి భవ”

దృఢతా శక్తి చాలా శేషమైన శక్తి. ఇది సిర్కట్ శక్తిని సులభంగా పరివర్తన చేసేస్తుంది. ‘ఎక్కడ దృఢత ఉంటుందో అక్కడ సఫలత ఉండనే ఉంది’ అని బాప్పాదారా వరదానము. కేవలం ఎటువంటి సమయమో అటువంటి విధి ద్వారా సిభి స్వరూపులుగా కండి. విదైనా కర్త చేయుటకు ముందు దాని ఆధి-మద్ద-అంతములను ఆలోచించి - అర్థము చేసుకొని పని చెయ్యిండి, చేయించండి. అనగా త్రికాలదర్శి ఆసన్నధారులుగా అవుతే నిర్మకము, సామానమైన సమాప్తమైపోతాయి. సంకల్పమనే జీజము శక్తిశాలిగా దృఢతా సంపన్నంగా ఉంటే వాచాలో, కర్తలో సహజ సఫలత ఉండనే ఉంది.

స్తోమః - “సదా సంతోషముగా ఉండి అందరిసీ సంతుష్టి(త్వప్రి) వరచే

వారే సంతుష్టమాణులు”